

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Odgovor članku: „k spomenici kranjskega obrtnega društva“.

„Da se resnica prav spozna, treba čuti dva zvona.“ To velja tudi za rečeno spomenico, o kateri je bil govor v „Slovenskem Narodu“ dne 26. junija. Kdor bere spomenico, moral bi misliti, da so težavnemu položaju nekaterih vrst Ljubljanskih obrtnikov krive le kaznilnice, v Ljubljani pa v prvi vrsti deželna prisilna delavnica. Navedene so neke umetno sestavljene številke, s katerimi bi naj se dokazala ta trditev. Torej proč s prisilno delavnico, ali, ker mora dežela skrbeti za take izprijene ljudi, naj se vsaj le Kranjci jemlje v delavnico, vsi drugi pa naj se odpravijo.

Spomenica to zahteva v imenu vseh obrtnikov Ljubljanskih, dasi velika večina Ljubljanskih obrtnikov ni prizadeta od dela v delavnici in dasi imajo tudi Ljubljanski trgovci in obrtniki ravno po delavnici več ali manj dohodka. Kar se potrebuje za hrano in obleko 300 mož, za 25 pazniških rodbin itd. ves ta konsum ostane v Ljubljani. Mej temi 300 pa jih je 240 iz tujih dežel, plačujočih

po 50 kr. na dan. Kranjska dežela tedaj dobiva za to, da tujim prisiljencem daje hrano in obleko, po 120 gld. na dan ali **43.000 gld.** na leto, gotovo za deželo lep dohodek, vsled katerega oskrbovanje 60 ali 70 domačih prisiljencev deželo, seveda z ozirom na dobro gospodarstvo, niti solda ne stane. Ko bi se, kakor namerava deželni zbor, povečala delavnica na 500 mož, dobivala bi dežela za njihovo oskrbovanje iz tujih deželnih fondov blizu **80.000 gld.** na leto, kateri znesek bi ostajal v deželi in sicer pred vsem v Ljubljani.

Spomenica priznava ta dohodek, izračunivši ga za 100 ljudi na 14.000 gld., pa toži, da se po delu v delavnici oškodujejo Ljubljanski obrtniki. V dokaz tomu navaja, da je pred 15 leti znašalo število obrtnijskih pomagačev pri mizarstvu 120, pri krojaštvu 150, pri čevljarstvu 200, pri bukvovezcih 50, skupaj 500; zdaj pa jih je skupaj le 140, Ali pa je tega res delavnica kriva? Pred 15 leti je bilo v delavnici blizu toliko prisiljenih delavcev. 260 do 280, kakor dandanes. Njih število se je doslej le neznatno pomnožilo. Obrti pa so se tačas, pred 15 leti, še bolj gojili v delavnici, kakor sedaj. Število krojačev in čevljarjev bilo je večje, tudi knjigoveznica obširnejša. Zdaj je poslednja popolnem opuščena, krojaški in čevljarški obrt pa se nista razširila, tem manj, ker se odrasčeni, kolikor je nam znano, ne učé teh obrtov. Nasproti pa se zdaj pošiljajo delavci na vnanja poljska in druga dela, kar gotovo ne dela konkurencije označenim Ljubljanskim obrtnikom, najemniki teh delavcev pa so zadovoljni, da jih morejo dobivati. Šestdeset prisiljencev dela že več mesecev cesto z Iga na Golo, ki bi se drugače ne dala dovršiti, ker tamkaj ni domačih delavcev. Te dni odide 25 delavcev na Notranjsko k nekemu graščaku na poljsko delo, ker ondu ni dobiti delavcev ali le za neprimerno visoko plačo iz Furlanije. Po 50 do 60 jih dela v Ljubljanski okolici, torej se lahko sodi, koliko jih ostaje doma za razne obrtnije. In celo tu se širijo in se bodo upeljavala taka dela, s katerimi se ne dela konkurencija zadetim Ljubljanskim obrtnikom.

Če se je število pomočnikov pri gori omenjenih obrtih tako močno skršilo, kakor se trdi v spomenici, temu ne more kriva biti prisilna delavnica,

temveč drugi razlogi, kateri so gotovo spisovatelju spomenice dobro znani, toda omeniti jih ni se mu zdelo umestno, kajti resnica oči kolje in kdor jo pove, odgovoren je za posledice. Glavni razlog je iskati v tem, da vsak pomočnik, jedva da ima spričevalo v rokah, začne delati na svojo roko, kot pravi, včas pa tudi le kot zakotni mojster, ne da bi oznanil svojo obrt oblastvu. Zlasti krojačev in čevljarjev je dosti takih, ki brez kapitala in večinoma tudi brez prave strokovnjaške izurjenosti začenjajo samostalno oznanjeno ali zakotno obrt. Potem seve pravi mojstri nemajo toliko dela, kakor poprej in je čedalje manj pomočnikov. Pa tudi v svojem obrtu so taki pomočniki premalo izurjeni. Saj vemo, za kakšno opravila se rabijo rokodelski učenci. Spomenica bi torej morala naštetiti tudi vse te na svojo roko delujoče pomagače, ako išče v številkah dokaza propada te ali druge obrti in manjšega števila v dotični obrti delujočih rok.

Silna konkurencija, če ne najhujša, izvira tem obrtnikom, iz konfekcionarnih štacun, kjer se prodava storjena obleka, vsa hujša konkurencija, kakor jo dela delavnica s svojimi malo vežbanimi prisiljenci.

„V imenu vseh obrtnikov“ govori spomenica, toda v Ljubljani da ne govorimo o ostali kranjski deželi, od koder ni slišati ni jedne pritožbe, je zraven krojačev, čevljarjev, mizarjev in knjigovezcev še cela vrsta drugih obrtov, kateri ne čuté niti najmanjše škode od prisilne delavnice, nasproti imajo nekateri večji dohodek, vsi pa vsaj to dobroto, da ni treba še bolj povečati deželne priklade, ako se pa cela kranjska dežela v poštev jemlje, ima tolik dobiček od prisilne delavnice, da bi volilci morali izreči glasno nezupnico tistim poslancem, kateri bi bili za več ko čudno terjat v obrtniškega društva, da se naj vsi vnanji v kranjski prisilni delavnici oskrbovani prisiljenci vrnejo domačim deželam. S tem bi ne le dežela izgubila že pri sedanjem številu prisiljencev **43.000 gld.** gotovega denarja, ki prihaja v deželo, temveč tudi dobiček od dela teh prisiljencev, ki se steka v deželno blagajnico in vrhu tega bi imela za domače prisiljence na leto blizu 8000 do 9000 gld. stroškov, ki se zdaj prihrani.

LISTEK.

Dnevnik.

(Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Vsak dan je zapisal kratko poročilo svojih dogodkov v koledar za zapiske; pisal je brez vsake stranske opombe, dejal bi v slogu telegrafskih depes. Dne 3. oktobra 1869, ko je dopolnil dvajseto leto, pričel je in tisti dan upisani stavek glasil se je tako-le:

„Danes sem bil imenovan podporočnikom (secondlieutenant) v 21. jezdečem lovskem polku.“

Dne 31. decembra zaprl je koledar preteklega leta v svojo pisno mizo ter vzél v roko prihodnjega.

Ona je vse svoje dogodke zapisavala dokaj pridneje in obširneje, pisala je svoj dnevnik v modro kordovansko usnje vezane zvezke, katere je imela strogo pod ključem. Šestnajst let stara je pričela jih, in prvi stavek od 17. maja 1876, imel je v sebi naslednjo važno novico:

„Danes sem oblekla prvo svojo dolgo obleko.“

Dne 17. avgusta 1879 omožila se je, in s tem je bilo konec nje dnevnika. Odslej ni nič več zapisavala v lične modre kordovanske snopiče, a skrbno

jih je spravila, zaprli jih kakor svetinjo v najtajnejši predal svoje pisne mize. Saj so opisavali vse njeno življenje od meseca maja 1876 pa do avgusta 1879, od prve dolge obleke do poročne oprave!

Tudi on je stopil v zakon 17. avgusta 1879, a svojih kratkih poročil ni nikoli pretrgal, tako da se je s časoma v njegovej miznici nabralo trinajst malih koledarjev za opombe, kateri so dan za dnem, vključ suhoparne kratkosti oblike, natanko črtali tek življenja njegovega.

Zgodi se pa, da je 19. junija 1881 naš mladi poročnik od 1869. leta, ki je bil mej tem postal konjiški stotnik družega reda, ob desetih zvečer sam bil v svojej pisarni. Sedel je pri svojej pisnej mizi, glavo podpiraje z obema rokama, ter premišljeval, je li bilo vspomladi 1878, ali vspomladi 1879. leta, ko je članek o novej organizaciji avstrijskega topničarskega vlaka poslal v vojaški časnik. Kar mu še pravi čas pride na um, da gotovo v ljubih svojih koledarjih najde natančni datum, kdaj je tisti članek izšel. Naglo torej odpre svojo miznico ter prime baš za letnik 1879. Zdaj prične prelistovati knjižico, obračajoč list za listom; najedenkrat pa se ustavi, pogled mu obstane na točki, katero vedno zopet pričinja čitati, mej tem ko mu srečen smeh-

ljaj igra okolo usten. Vstane, krene od mize k priležnemu naslonjaču. sede ter se vsega utopi v čitanje; pozabljena je bila organizacija avstrijskega vlaka. Videti je bilo, da se mu stari ljubi spomini vzbujajo v srci, zdaj zbirajoč mu ustni v smehljaj, zdaj lahno roseč mu oči. Tako je sedel tukaj, pozabljač vse okolo sebe. Kar se zagrinjalo v vratih njegove sobe rahlo, prav rahlo razmakne in ljubka plavalasa glavica pogleda noter . . . Kaj neki dela tu v velikem naslonjači? Je li morda zaspal? Pred pol ure jo je neusmiljeno odpravil, češ da mora delati in če je ona pri njem, da ga to moti, da ga odvraca ter mu vzbuja množico mislij, ki neso baš dela tičočé se misli.

Kakor sylphida splazila se je torej plavalaska v izbo; tiho, prav tiho približa se po prstih, nagne se malo na stran . . . Ne, ne spi . . . čita in je tako uglobljen, da nič ne vidi in ne sliši in se ne gane . . . Zadržujoč sapo nadaljuje svojo pot. Razmišlja, kje bi ga pač poljubila, da bi ga iznenadila. Na čelo? na lice? . . . Tik njega je že, skoro bi se že lahko s prsti dotaknila njegovih las . . . Kar hipoma postane blede kot zid . . . Čitala je na odprtej strani zapisnikov:

16. junija. „Ljubim jo!“

Dokazano je tedaj, da ni prisilna delavnica kriva slabšemu položaju nekaterih Ljubljanskih obrtov, ker se število v rečenih obrtjih delujočih prisiljenecv ni pomnožilo, temveč je blizu jednako ostalo, kakor pred 15 leti. Prisiljenecv se zdaj ravno z ozirom na pritožbe nekaterih obrtnikov rabijo, kolikor je mogoče, za vnanja dela, v delavnici pa le za taka, s katerimi se ne dela konkurencija domačim obrtnikom. In ko bi se razširila delavnica, kar bi le bilo na dobiček deželi, skrbelo se bode gotovo za to, da se ne oškodujejo Ljubljanski obrtniki po delu v delavnici. V tem zmislu je sklepal deželni zbor in v tem zmislu že zdaj postopa upravištvo prisilne delavnice.

„Charakterologisches aus Slovenien.“*)

„Habeant sibi! Die Welt wird erfahren, welcher Ellenbogen von der sarmatischen Steppe sich bis an unsere Adria hereindrängen will.“

Te besede čitam v Monakovski „Allg. Zeitung“ št. 163 z dne 13. junija t. l., v dopisu iz Ljubljane z dne 9. junija, ki ima gorenji naslov, za šifro pa črko O. „Allg. Zeitung“ je priznan, resen list, ki je bil prejšnja leta pod imenom „Augsburger Allg. Zeitung“ tudi v Avstriji poznan.

Rečeni dopis začena tako: „Das Denkmal, welches die Deutschen ihrem Sänger Anastasius Grün in Laibach aufgestellt haben, soll zertrümmert werden. Dies ist die allgemeine Losung unter den hiesigen Volksmännern, rodoljubi. Zwar wird es von Militär und Polizei bewacht, allein die Zerstörung kann trotzdem nur noch eine Frage der Zeit sein. Das dem Dichter im benachbarten Veldes, dessen herrliche See-Ufer so ergreifend von ihm besungen, welches durch ihn der Welt bekannt geworden, errichtete Monument liegt bereits seit einigen Tagen in Bruchstücken auf dem Boden.“

V tem dopisu iz Ljubljane imenujejo se Slovenci „Rowdies“ in „Knownothings“ (sodrga in buteljni), ki „s koli in kmetskimi črevlji“ delajo. „Napaka je bila“, pravi Ljubljanski dopisnik, „Anastaziju Grünu“ v Ljubljani postaviti spomenik, saj se je za gotovo smelo misliti, „dass eine Rasse, wie die der Alpenkroaten derlei mit der Brutalität des Stumpfsinnes eliminieren werde.“ Sokrivec pri tem je vlada, posebno pa deželni predsednik „ein Leisetreter und Beschwichtigungshofrat“, der lieber secundo vento als gegen die offenbare Logik der Umstände handelt.“ (sic!)

Tudi gimnazijski učitelji in jednaki „izobraževalci mladine“ so temu krivi. Omenjeni dopis pravi namreč na dalje: „Die meisten derselben sind ebenso unwissende als finstere, verschlagene Fanatiker, welche sich nach Kräften bemühen, die ihnen von der Regierung anvertraute Jugend im panslavistischen Sinne zu bearbeiten. Wer Gelegenheit gehabt hat, mit diesen Männern zu verkehren, der wird sich überzeugt haben, dass hier der Hass gegen das Deutschthum jede andere Regung überwältigt. Man könnte diese rothen Slovenen mit den Hussiten vergleichen, wenn nicht jede Vergleichung der Slovenen mit

*) Po „Laibacher Zeitung“.

dem Culturvolke der Böhmen für letzteres eine ungerechtfertigte Beleidigung enthielte.“ Ljubeznjivi g. O. se, kakor je videti, na Ljubljanski gimnaziji dobro spozna.

Pa tudi Ljubljana, v katere gostoljubnem zidovji je nemški gospod O., kakor videti, doslej popolnem toplo in varno bival, ne najde milosti pri njem; Ljubljana je „ein ödes Provinznest, von allen österreichischen Landeshauptstädten die langweiligste und verlassenste“, v katere okolici ni „unbedenklich in Gegenwart betrunkenen Bauern deutsch zu sprechen“. — Najbrže je drugod mej pijanimi kmeti prav prijazno!

K izgredom dne 3. junija, pravi dopisnik dalje, prišlo je po uplivu duhovenstva na tisoče kmetov v mesto „um mitzuthun. Dabei zeigte es sich, dass ihnen eingeredet worden war, sie müssten heute noch in ihren Steuern die Entschädigungen mitbezahlen, zu welchen ihre Vorfahren vor 300 Jahren für die Zerstörung der Auersperg'schen Schlösser im Bauernkriege verurtheilt worden waren. So bekommt für diese Menschen das Ganze einen **socialistischen Anstrich**“. Ko se potem spominja zdivanja, prouzročnega „durch die Uskokens-Sitten des Laibacher Gemeinderaths“, sklepa g. O. svoja razkritja z naslednjo „karakterologično“ opomnjo o Avstriji: „Mittlerweile befindet sich die öffentliche Gewalt selbst in der eisernen Umklammerung eines Kreises von **Aufwieglern**, welche unter dem Scheine von Unterstützung des gegenwärtigen Regimes die Grundlagen dieser alten Monarchie unterwühlt.“

Menda bode dovolj! Nesem se mogel zdržati, da bi svojim nemškim someščanom, ki navzlic jednakim, dan na dan se ponavljajočim ščuvanjem proti someščanom slovenskim, s slednjimi prijateljski žive in glavno vrednost v to polagajo, da izražajo svojo avstrijsko zavest — ne predložil v priznanje in presoja teh cvetk Ljubljanskega „irredentovca“, ki ne dela „s koli in kmetskimi črevlji.“

Kakor znano, so poizvedbe oblastev o izgredih dne 3. junija in neslednje dni dokazale, da so dopisnikove trditve neresnične. Narod slovenski ta „razkritja“ ne bodo vznemirjala. A ta mož je izdajica svoje lastne nemške domovine, izdajica naroda mislecev in pesnikov, ker si drzne, predstavljati mu tako hrano in pačiti zgodovino. Fakta so znana; zmerni Nemci v Ljubljani je dobro znajo in pravilno sodijo. Baš od nemške strani se je mnogo poudarjalo, da se pri izgredih v Ljubljani Nemcem ni niti najmanjšega prizadelo, da kričeče ljudstvo ni izustilo niti najmanjše psovke proti Nemcem, da so — **horribile dictu!** — v „Zvezdi“, kjer je bila največja kramola, ljudje gori in doli hodili nemški govoreč, ne da bi jih bil kdo motil.

Seveda Nemci tako mirnega mišljenja se še neso udali terorizmu one svojati, katerej je narod slovenski „komolec“ mej Beltom in „nemško“ Adrijo, one svojati, ki tudi nemškemu obrtniku v grozo, Ljubljano za „Marquesas Inseln“, njene prebivalce pa za „Hottentotten“ proglašajo (glej Laibacher Wo-

chenblatt št. 305), one kliče, ki poslancema pl. Plesnerju in dr. Mengerju lažnjive informacije pošilja, da bi v strankarskem interesu vladi grofa Taaffeja in deželnemu predsedniku polena metala.

Izgredi dogajajo se v vsakem mestu. Tudi Monakovo ima svoje perijodično ponavljajoče se „Bierkrawalle“, ki gotovo ne izvirajo iz plemenitih nagibov niti ne kažejo posebno finega obnašanja; in v bavarskih gorah se nič manj ne tepo, kakor na Kranjskem. Okolu Gradca moti pijani kmet meščana ravno tako, kakor povsod drugod in dična Berolinska sodrga (mob) se ni pomišljala, da ne bi oskrunila Goethejev in Humboldtov spomenik. Sodrga je sodrga povsod, v Ljubljani in sploh na Kranjskem je vsakdo pod zaščito zakonov isto tako varen, kakor v vseh kulturnih deželah.

Izgrede treba obsojati, kjer se dogajajo, v Avstriji se tudi povsod kaznujejo, tako zgodilo se je tudi v Ljubljani, kjer so izgrednike zadele zaslužene kazni. A take izgrede tako uporabljati v strankarske namene, da se lastna domovina ali pa dežela, v kateri se gostoljubnost uživa in njeno mirno in vzgledno prebivalstvo pred tujci na tak surov način grdi, kakor jo grde gosp. O. somišljeniki, k temu treba žalostnega poguma, poguma Herostratovega, in tako delovanje je znamenje strahopetnosti in najnižjega mišljenja, kajti s takim ščuvanjem hoče se iz varnega skrivališča deželi škodovati.

Tak ščuvalec, če je Nemec, profanuje tudi svoj lastni narod nasproti Slovanu, kateri Nemce tem načinom le z najslabše strani spoznava.

Potem pač — habeant sibi!

Slovenus.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Z imenovanjem novega **trgovskega ministra** neso Čehi in Poljaki nič posebno zadovoljni. To imenovanje je zopet pokazalo, da se grof Taaffe ne misli več ozirati na desnico, nego kolikor jo bode ravno potreboval. Dovolj zmognih mož sedi na desnici v državnem zboru, prav lahko bi si bil Taaffe izmed njih izbral trgovskega ministra. O političnem mišljenju novega trgovskega ministra ni dosti znanega. Kot šlezjski deželni predsednik je bolj podpiral Nemce, na Slované se ni dosti oziral. Zategadelj se pa nemški liberalni listi vesele njegovega imenovanja.

Vnanje države.

Jeden del **srbskih** naprednjakov nekda ni voljen privoliti vladi, da bi delala nove dolgove. Zategadelj hoče vlada opustiti razne predloge o vojni reformi, da ne zgubi podpore Novakovičevih in Piročančevih privržencev. Ako bode Ristić spoznal, da ni nobenega upanja, da bi opozicija zopet prišla na krmilo ostavil bode Srbijo in preselil se v Peterburg. Sedaj hoče počakati se skupščine, da bode videl, ali ima vlada zadostno večino, ali ne.

V **bolgarskem** narodnem sebranju je kakih 100 Karavelovcev, 90 Radoslavovcev in 60 Cankovcev. Knez ima tedaj v sebranju 190 privržencev. Razmerje se pa utegne v kratkem premeniti, kajti ni nemogoče, da bi se Karavelov spravil s Cankovom in tako odrinil Radoslavova, ali se pa spravili Cankovci in Radoslavovci ter stopili v opozicijo proti

17. junija. „Ljubim jo!“

Jeden sam klicaj za prvim: „Ljubim jo!“ dva za drugim... Torej od 16. do 17. pribitek!

Lahno vsklikne ter zakliče s tresočim se glasom: „O Bog! kaj moram videti! kaj moram videti!“

Omahne; on jo prestreže v svoji roki, a ona je vsa solzna in z glasom, od ihtenja zadrževanim, stoče: „16. junija: Ljubim jo! 17. junija: Ljubim jo!! Danes je pa 19. Grozno! Ti ljubiš drugo?“

On jej z dvema poljuboma posuši solze: „Poglej vendar semkaj, noričica, poglej vendar!“

Odpri je prvo stran zapisnikovo, kjer je z velikimi pisnimi stala letnica 1879.

„Ah!“ vsklikne ona veselo, smehljajoča se skozi solze, „jaz sem bila! jaz sem bila!“ Potem pristavi neprevidno naivno: „Tudi ti si torej pisal dnevnik?“

„Kaj — tudi jaz? Iz tega se da sklepati, da si tudi ti?“

Nič ni pomagalo, morala je priznati, če je on često v majhne črne zapisnike zapisaval: „Ljubim!“ da temu povsem podobno stoji v lepih modrih kordovanskih zvezkih. In ko je rekla svojemu možu: „Pokaži mi, prosim, tvoj zapisnik, pokaži mi ga;

tako rada bi videla, stoje li za 18. junijem trije klicaji in za 19. štirje!“ odgovoril je on: „Tako ne gre! Kakor ti meni, tako jaz tebi! Prinesi svoj dnevnik, potem bodeva primerjala in videla, kdo preseza drugega s klicaji!“

Skušnjava je bila zapeljiva; sklenila je torej, poiskati svoj dnevnik 1879. leta in kmalu se je vrnila s tremi, precej debelimi zvezki.

„Tri zvezke!“ vsklikne on.

„Da, in ti obsegajo samo tri četrtine leta, dočim imaš ti za celo leto jedno samo tako-le revno knjižico!“

„Z malo besedami se jako mnogo da povedati. Bodeš videla! Nu, sedi k meni, sem-le, saj lahko oba sediva v naslonjači.“

„Ne, to ne gre, nikakor ne.“

„Zakaj ne, ako smem vprašati?“

„Ker je v mojih zvezkih morebiti pisanega kaj takega, česar ti ne smeš brati.“ In on odvrne, kazoč na svoj koledar: „Imaš prav... tukaj notri morebiti tudi. — Ostaniva torej spodobno razdaljena — sedi meni nasproti. Tako je prav, zdaj lahko samo tisto bereva, kar sama hočeva.“

„Dobro! Jaz pričnjam, a kje?“

„No,“ odvrne on, „tam, kjer jaz pričnjam!“

„Ne! jaz moram malo pred tabo pričeti, pričeti moram z Jupitrom!“

„To je res... Poišči, kje pričanja Jupiter.“

„Čakaj, to je moralo biti v prvej polovici maja — res je! že imam! V četrtek 15. maja: iti moram h Chéryju zaradi Jupitra, lisec sedem let star. Zapisnik pravi: Izvrsten ježni konj, skače dobro, priporočati ga je tudi za dame. Ima se dne 21. prodati — in dve strani dalje: V nedeljo 17. maja: Videl Jupitra, konj je izvrsten na oči. Gnal bodem do 2500 frankov — in slednjič štiri strani dalje, v sredo 21. maja.“

„Da, ta dan sva se prvič srečala na železnici, datum sem si natanko zapomnila.“

„Torej je prav. V sredo 21. maja: Bil sem v vojnem ministerstvu, potem pri sestri. Kupil Jupitra, 1900 frankov. Vozeč se po železnici domov, imel sem nasproti mično deklico.“

„Ali res to tam stoji? Ali ničesa ne popravljaš meni na ljubo?“

„Nikakor ne, jaz ničesar ne popravljam.“

„Pokaži!“

„No, poglej sama.“

„Da, res je, mično — res stoji zapisano „mično.““

(Dalje prih.)

Karavolovu. — Večina bolgarskega sebranja nekda ne bode dopustila nikake debate o bolgarsko-turškem dogovoru. Več opozicijonalcev je interpelovalo vlado, zakaj se niso vsi dokumenti, ki se tičejo zjedinitvenja, priobčili v zeleni knjigi. Večina je pa na to vsprejela sledeči predlog: O tej interpelaciji prehaja sebranje na dnevni red, prepuščajoč vladi, da predloži dokumente, kateri se jej potrebnosti zde. Odstavke adrese, kateri se tiče zjedinitvenja, se pa glasi: Dežela jemlje z zadovoljnostjo na znanje knezovo zagotovilo, da je unija dovršena in izraža nado, da bode vlada skušala z vsemi sredstvi dovršiti še to, kar še ni storjenega v tem oziru.

Ne le z Rusijo, ampak tudi s Francijo ni Bolgarija v prijateljstvu. Na vzhodnorumelijske meje se je zopet začela pobirati carina, kar mnogo škoduje francoske trgovini. Razen tega se pa skuša Francija še bolj približati Rusiji, ter zategadelj podpira rusko, bolgarskemu knezu nasprotujočo politiko v orijentu.

Ruska vlada si vedno prizadeva, da dobro utrdi razne kraje na Poljskem. Kakor se „Pol. Corr.“ poroča, sedaj napravljajo utrdbe okrog Modlina, nekaj milj proti severu od Varšave kjer se stopketa Bug in Visla. Štiri stare utrdbe bodo popopolnem popravili, več novih pa zopet zgradili. Dela mnogo delavcev, ki so prišli iz srede Rusije. Ob železnicah na južnem Poljskem zidajo več vojašnic za nove posadke. Pri Zulinu mislijo napraviti utrjen vojaški tabor.

Razmere mej Rusijo in Turčijo neso baš najboljše, četudi „Journal de St. Petersburg“ trdi, da so prijateljske. Nek ruski list je prinesel vest, da je Rusija zahtevala, da Turčija demobilizuje, ker je razpor z Grško poravnana. Zgoraj omenjeni oficijozni list tudi priznava, da se vrše dogovori mej Rusijo in Turčijo o tem. V Carigradu pa neso voljni ustreči ruske želji, ampak mornarico še dalje obo-rožujejo. Nedavno je sovetnik ruskega veleposlaništva v Carigradu Onou izročil turške vladi noto, v kateri opozarja Turčijo, da je bolgarski knez v več ozirih rušil vzhodnorumelijski pravilnik. Turčija se pa zato ni dosti zmenila in pusti kneza Aleksandra, da dela kakor hoče. Ker se Turčija za ruske so-vete tako malo briga, bode morda Rusija prisiljena začeti bolj energično pritiskati. Misel je zelo razširjena, da bi Rusija bila že davno aktivno posegla v balkanske zadeve, ko bi jo ne zadrževala zveza z Nemčijo in Avstrijo.

Monarhisti širijo manifest grofa Pariškega po vsej Franciji. Tiskali so ga v več milijonov izvodih, ga nabili po provincijalnih mestih, ter ga raznašajo po hišah.

Volilno gibanje na Angleškem je jako živahno. Gladstone potuje od mesta do mesta in agituje. V več mestih je že govoril. V Manchesteru je poudarjal, da so vse druge kolonije zadovoljne razen Irske. Cel svet sodi tako, da je Irska sramota za Anglijo. To pa mora biti drugače. Irsko moramo ozdraviti z vsemogočno roko dobrotljivosti.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Polom 100 gld. za nove zvonove.

— (Imenovanje.) Gospod Henrik Blumauer, poštni oficijal v Ljubljani, imenovan je poštunim blagajnikom v Beljaku.

— (Umrli) je dne 22. t. m. g. J. Jagodic, umirovljeni deželne sodnije svetnik in odvetnik v Rudolfovem.

— (Slovenski profesorji in suplentje na gimnaziji Ljubljanski) sestavili so prošnjo na c. kr. deželni šolski svet, naj se proti njim vsem gledé neredov dne 3. junija prične disciplinarna preiskava. To je pravi korak, da se vse podle denunciacije in laži v nemških listih pokažejo v pravi luči. Kolikor nam znano, je to v Avstriji prvi slučaj, da se tako korporativno zahteva disciplinarna preiskava. Slovenski gospodje profesorji in suplentje imajo pač čisto vest, kar bi o vseh drugih ne mogli trditi.

— (Slovenščine popolnem nezmožni) notarski kandidat pri dr. Burgerji notarji v Kočevju, g. Viktor Schönweter, imenovan je notarjem v Trebnje. On se baje ne bode v Trebnjem nastanil, temveč menjal bode s svojim očetom, notarjem v Ptui; a oče bode potem na svoje mesto v Trebnjem resigniral. Čestitamo Ptujčanom, da dobijo zopet jednega fakcijskega uradnika več.

— („Trubarjev večer“) Pisateljsko podporno društvo priredi v tristoletni spomin smrti Primoža Trubarja, osnovega nosilca slovenske književnosti, dne 3. julija v salonu čitalnične restavracije v Ljubljani slavnostni „Trubarjev večer“, h kateremu je povabljeni vse razumništvonaše, ki zna ceniti neizmerne zasluge tega književnega Kolumba našega. Oglasila za skupno večerjo (po 1. gld. za osebo) prejema tajnik pisateljskega podpornega društva g. prof. Anton Raič v Ljubljani. Tudi gostje z dežele so nam dobro došli!

— (Trubarjev večer.) Tudi v Trstu hočejo nekateri rodoljubi slaviti v Čitalnici tristoletnico Trubarjeve smrti v soboto 3. julija t. l. zvečer. Upamo, da bode udeležitev mnogobrojna.

— (Skupni obed) bode v čitalnični gostilnici v ponedeljek dne 5. julija po občnem zboru družbe sv. Cirila in Metoda. Kdor se ga želi udeležiti, naj se oglasi do 4. julija pri gg. Ivanu Murniku ali dr. Josipu Vošnjaku. Couvert stal bode 1 gld.

— (G. Miha Vošnjak) naš državni poslanec bode v nedeljo 4. julija, v Čitalnični dvorani na Vranskem poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Ker se je v tem zasedanju državnega zbora razpravljalo o važnih stvareh, je treba, da se volilci mnogobrojno udeležijo.

— (Na pokojnega dr. A. Gregorića krsto) položili so vence: 1. Rodbina Remic; — 2. Rodbina Stuhar; 3. Uzunemu narodnjaku - „Akademsko društvo Triglav“; 4. Vrlomu poborniku hrv. in slov. učenosti „Akad. društvo „Hrvatska“ u Gradu, 5. Svojemu prijatelju, oskrbniku Raisp; 6. Lužar Anton; 7. Familie Fersch; 8. Der Familie Rodoschegg letzter Gruss; 9. Hranilno in posojilno društvo v Ptui; 10. Učiteljsko društvo za ptujski okraj; 11. Mariborska Čitalnica; 12. Svojemu predsedniku - „Narodna Čitalnica“ v Ptui; 13. Ruhe sanft; 14. Familie Čuček, 15. Služabniki svoj-mu pridnemu gospodarju; 16. Pevci ptujske Čitalnice; 17. Prijatelju, dr. Ferjančič; 18. Politično društvo „Pozor“ v Ptui; 19. Nepozabljivemu prijatelju, L. in M. Kunstke; 20. Dem theueren Schwager Familie Meixner; 21. Rittmeister Filafero; 22. Dem theuren Schwager, Hedwig Radoschegg; 23. Dragemu prijatelju, Rodbina Jurca; 24. Ihrem Collegen, die Advocaten Pettau's; 25. Dr. Schifferer; 26. Šola sv. Vida pri Ptui; 27. Nepozabljivemu prijatelju Mariborski kolegi; 28. Dem theueren Gatten und lieben Vater; 29. Nepozabljivemu bratu, in drugih brez trakov in napisov.

— (Žegnanje pri sv. Petru) praznovalo se je včeraj jako slovesno. Zvonika in uhod v cerkev bili so bogato okrašeni z drevesci in narodnimi trobojnicami, po oknih na predmestju in na Poljanski cesti in sploh po vsej fari pa so bile razstavljene najlepše cvetice. Na tisoče ljudi obiskavalo je ves dan sv. Petra cerkev, po opravi v cerkvi pa so se polnile gostilne, kjer so se poleg dobre kapljice dobivali ta dan običajni štruklji.

— (Na podkovski šoli v Ljubljani) bila je danes preskušnja. S prav dobrim uspehom napravili so izpit: Janez Ogrin z Vrhnike, Jarnej Hiti iz Grahovega, in Janez Kovač iz Lj. gojne. Z dobrim uspehom pa: Alojzij Štrukelj iz Doba, Karol Škarja iz Hrastovce, Jaka Kapus iz Nove vasi, Anton Radi z Blance, Fran Zakotnik iz Škofjeloke, Janez Resman iz Radovljanskega okraja, Alojzij Tončič s Hrvatskega, Janez Ravan iz Podkraj. Študentske so imeli: Alojzij Štrukelj, Karol Škarja, Janez Ogrin, Jaka Kapus, Jarnej Hiti.

— (Na cesti porodila) je danes zjutraj ob 1/6. uri neka delavka iz tukajšnje tabačne tovarne. Hotela je menda v bolnico, a na cesti, ki drži iz Lattermanovega drevoreda proti Kolizeju, jo je prehitelo.

— („Popotnika“ izšla je 12. številka. Vsebina: O šolskem zdravstvu. — A. M. Slomšek. — O rabi navorja. — Logik. — Dopisi. — Razne stvari. — Spremembe. — „Popotnik“ izhaja dvakrat na mesec in stoji za vse leto 3 gld.

— (Vrsta porotnih obravnav), katere so se danes pričele pri Ljubljanski deželni sodnji je sledeča: 30. junija: I. obravnava: Josip Vovk, hudodelstvo tatvine; II. obravnava: Tone Korbič, hudodelstvo tatvine; 1. julija: I. obravnava: Fran Šušnik, hudodelstvo požiga; II. obravnava: Andrej Kokalj in šest sodrugov, mej njimi tri ženske, hudodelstvo rop; 2. julija: I. obravnava: Marija Osel, hudodelstvo detomora; II. obravnava: Anton Križnar, hudodelstvo uboja; III. obravnava: Janez Jekovec, hudodelstvo uboja; 3. junija: I. obravnava: Matija Brenčič, hudodelstvo goljufije; II. obravnava: Emilij Ondruš, hudodelstvo uboja; 5. julija: I. obravnava: Urban Brolih, hudodelstvo teške telesne poškodbe; II. obravnava: Henrik Weith, hudodelstvo teške telesne poškodbe; 6. julija: I. obravnava: Tone Knific, hudodelstvo uboja; II. obravnava: Janez Melik, hudodelstvo uboja; 7. julija: I. obravnava: Fran Jeglič in dva sodruga, hudodelstvo ponarejenja kovanega denarja; II. obravnava:

Miha Vamberger, hudodelstvo uradnega izneverjenja; 8. julija: Fran Vaitz in sodrugi, hudodelstvo ponarejanja kovanega denarja. Kake dve ali tri obravnave se bodo še razpisale.

— (Narodna svečanost v Dolu pri Zalogu) v proslavo sv. Cirila in Metoda, ne bode v nedeljo 4. julija t. l., ker je na nedoločen čas odložena.

— (Matura) na gimnaziji v Rudolfovem bode še le 19. in 20. julija.

— (Poddružnica sv. Cirila in Metoda) v Ribnici ima prihodnjo nedeljo — 4. julija ob 4. uri popoldne v gostilni g. Fr. Podboja svoj prvi občni zbor, h kateremu se udje uljudno vabijo.

— (Slovensko „bralno društvo“ v Kranji) priredi dne 4. julija t. l. na prostornem vrtu g. J. Goloba, „Stara pošta“, slavnost slovenskega otvorjenja ob jednom godovni spomin slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Pričela se bode slavnost s sv. mašo dopoldne, popoldne ob 4. uri se bodo vršile posamezne točke, katerih natančni vspej je naslednji: 1. „Naglo bratje“, poje društveni zbor. — 2. Pozdrav predsednika. — 3. A. Nedved: „Zvezna“, poje „Lira“. — 4. Slavnostni govor. — 5. Jenko: „Na moru“, poje zbor „Lira“. — 6. „Slava Slovincem“, poje društveni zbor. — 7. Abt: „Narava“, četverspev poje „Lira“. — 8. Deklamacija. — 9. Bendl: „Svoji k svojim“, zbor, poje „Lira“. — 10. pl. Zajc: „U boj“, zbor, poje „Lira“. — 11. Majer: „Tičica gozdna“, četverspev, poje „Lira“. — 12. Förster: „Sokolska“, zbor, poje „Lira“. — 13. Knittel: „Sablja“, zbor, poje „Lira“. — Po sporedu ples. — Pri slavnosti sodelujejo iz prijaznosti pevsko društvo „Lira“ in godba iz Kamnika v polnem številu. Ta slavnost se bode vršila v sploh slovenskem zmislu oziraje se na stare slovenske pravice. Ustopnina 20 kr. za osobo. Nadplačila se s hvaležnostjo vsprejmo. Pri neugodnem vremenu preloži se slavnost na nedoločen čas. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (V Trstu) je do sedaj 8 oseb za kolero zbolelo in vseh osmero umrlo. Od petka ni nihče več za kolero zbolel.

— (Na Reki) zbolel je kovaški mojster Karol Wagner iz Celja od samega strahu za kolero in v 12 urah za to boleznijo umrl.

— (Strela udarila) je 26. t. m. popoldne v skedenj Josipa Češarka iz Nemške vasi pri Ribnici. Ogenj ki je bil vsled tega nastal, končal je omenjeni, in poleg tega nahajajoči se skedenj — sina imenovanega gospodarja. Požarna bramba iz Dolenjevsi in iz bližnje okolice na kraj ognja prihitevši gasilci z brizgalnicami, — pripomogli so, da se je ogenj udušil in zaprečila večja nesreča. Ponesrečena gospodarja bila sta za kakih 5—600 gld. zavarovana, a škoda je znatnejša.

— (Matica Hrvatska) začela je razposiljati knjige za 1885. leta. Društveniki, katerih število je že nad 6000 naraslo, dobe zopet po 6 zvezkov, blizu 150 tiskanih pol.

— (Česká čítanka těsnopisná pro střední školy.) To je naslov knjigi, ki jo je sestavil češki profesor Jan Otokar Pražák in ki je ravnokar izšla v II. izdaji v Pragi v zalogi češkega „Spolku Gabelsbergských stenografů. Knjiga ima jako lično obliko in obseza 96 strani. Prva izdaja rabi češkim srednjim šolam že deset let kot učna knjiga v praktični in koristni stenografiški stroki. Jednaka knjiga bi tudi nam Slovincem dobro došla.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. junija. Včeraj huda nevihta v Nussdorfu, Hietzingu in Heiligenstadt. Utrgal se je oblak in preplaval vse ulice, da je na nižjih krajih bila voda meter globoka. Jeden delavec utonil, do pozne noči delali so s salskami, da so spravili vodo iz stanišč.

Brno 29. junija. V brnskem in ivančičkem okraju utrjali so se oblaki. Občina Neslovic posebno hudo prizadeta. Pridelki uničeni, ceste poškodovane, mostovi in brvi odtrgani. Petletnega otroka odnesli so valovi, ne da bi ga obupna mati mogla rešiti.

Rim 29. junija. Izvestje o koleri: V Brindisi 19 zbolelo, 8 umrlo; v Latio 50 zbolelo, 9 umrlo, v Francavilli 8 zbolelo, 4 umrli, v San Vitu 11 zbolelo, 3 umrli, v Erchie 4 zboleli, 1 umrl.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripo- ročati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (20—5)

Tržne cene v Ljubljani

dné 30. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	682	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	520	Surovo maslo,	90
Ječmen,	439	Jajce, jedno,	2
Oves,	309	Mleko, liter,	8
Ajda,	390	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	487	Telečje	50
Koruza,	487	Svinjsko	60
Krompir,	384	Kostrunovo	34
Leča,	10	Pišanec	54
Grah,	11	Golob	20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	1	Slama,	267
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen,	60	„ mehka,	415

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
28. junija.	7. zjutraj	736-30 mm.	15-6° C	sl. svz.	dež.	9-60 mm.
	2. pop.	735-59 mm.	20-6° C	sl. szh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	736-60 mm.	15-8° C	sl. zah.	obl.	dežja.
29. junija.	7. zjutraj	736-66 mm.	17-8° C	sl. zah.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	735-62 mm.	23-0° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735-28 mm.	17-8° C	sl. jvz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17-8° in 19-5°, za 1-6° pod in 0-6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	20	kr.
Srebrna renta	86	05	
Zlata renta	117	25	
5% marčna renta	102	—	
Akcije narodne banke	867	—	
Kreditne akcije	278	40	
London	125	85	
Srebro	—	—	
Napol.	9	9 1/2	
C. kr. cekini	5	93	
Nemške marke	61	85	
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	25
Ogrska zlata renta 4%	106	50	
Ogrska papirna renta 5%	94	95	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	25
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80	
Kreditne srečke	100 gld.	177	—

Karolina Jagodic, roj. Ilowsky, potr- tega srca naznanja v svojem in imenu svojih otrok **Franca in Marije** tužno vest, da je nje soprog, oziroma oče, gospod

JANEZ JAGODIC,

c. kr. deželne sodnije svetovalec v pokoji,

po dolgej mučnej bolezni, previden s svetimi za- kramenti za umirajoče, danes opoldne v 57. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb je bil v četrtek 24. junija ob 6. uri popoldne.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mno- gih cerkvah.

Blagi raniki bodi priporočen vsem sorodni- kom, znancem in prijateljem v blag spomin in molitev. (463)

Novo mesto, 27. junija 1886.

Tužnega srca javljamo vest o smrti svojega ljubljenelega moža, oziroma očeta in brata, gospoda

IVANA VIMAYERJA,

bivšega sedlarja na ogerski železnici v Reki,

ki je včeraj ob 1/2. 7. uri zvečer po dolgi bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče v 47. letu svoje starosti v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v četrtek dne 1. julija točno ob 6. uri iz tukajšnje bolnišnice na pokopališče sv. Krištofa.

Umrlega priporočamo njegovim sorodnikom, prijateljem in znancem v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 30. junija 1886.

(467)

Žalujejo ostali.

(Posebni partelisti se ne bodo izdaval.)

Zahvala.

Za dobrohotno sožitje mej boleznijo, za po- klonjene krasne vence povodom smrti našega pre- srčno ljubljenelega soproga, oziroma očeta, gospoda

IVANA JAGODICA,

c. kr. deželne sodnije svetnika v pokoji,

izrekamo vsem prijateljem in znancem, posebno pa dolenskemu pevskemu društvu za zadnjo čast, katero so mu izkazali, vsem gaz. uradnikom in meščanstvu za njih mnogobrojno udeležitev naj- toplejšo zahvalo.

Novo mesto, 27. junija 1886.

(464)

Žalujejo ostali.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo- tržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske pred- stojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pol v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseva vse poljedelske postave in ukaze na Kranjsko: postavo za tišje varstvo, pokončavanje mrlcov, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s pri- mernimi prirodoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi pridržane rasprave o „tišjem varstvu“, „predmici“, „sumnem ribarstvu“, „strni uži“ itd. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek raspravi vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja manjše poljedelskih postav, kajti take sбирke gleda teh postav smo danes ogrevali, bode ta knjiga istinito odpomogla čisti potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Poslano.

(8-24)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice, I kas izkušani lek proti trajnom kašlju, pljučevini I želudca boolesti grkljana I proti mehurarni kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Velika partija 1 (788—151)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po gld. 3.75

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

BUDIMSKA

Rákóczy GRENCICA.

Priporoča se kot izvrstno či- stilo vedno prijetnega upliva in ne neprijetnega ukusa.

Dobiva se po vseh špicerijskih pro- dajalnicah in prodajalnicah mineral- nih vodá, kakor tudi v skoraj vseh lekarnah in dro- (191—8) guerijah, vedno na novo natočena.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Kovašk pomočnik,

izurjen za tovarniško in domače delo, izučen pri ko- vaču živinozdravniku, prosi službe ali pa tudi vzame ko- vačijo v najem.

Matevž Teršič,

(465—1)

v papirnici v Velčah, p. Zalog.

Dne 6. julija t. l. bodo pri županstvu v Gore- njem Logatcu po prostovoljni prodaji na dražbo postav- ljene sledeče govede:

7 let stara krava

z mlekom in bode o Božič telila

4 leta stara krava

s 5 tednov starim teletom (izvrsten junec).

1 1/2 leta stara junica,

katera bode o Božiči telila, in

(462—1)

1 leto in 3 mesece stara junica.

Te govede so teškega in izvrstnega plemena, dobre mlekarice, tako da so vsakemu živinorejcu posebnega pri- poročila vredne, tedaj se vabijo živinorejci, katerim je mari za izrejo izvrstnega plemena goved, da se udeležijo te dražbe.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE FRISTINI

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,

profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,

in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti

in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

(539—20)

Kri čistilni čaj.

Melbourne 1880.

Odlikovan pri sve- tovnih razstavah.

Sydney 1879.

Pričnato za to, za kar se ponuja, in poleg tega z dovoljenjem c. kr. dvorne pisarne s sklepom z dne 7. decembra 1858 in pozneje z dne 28. marca 1861 s patentom Njega Velikostva cesarja pred po- narejanjem zavarovano, kar se še pri nobenem do- mačem zdravilu ni zgodilo. V tem slučaju gre za že dolgo časa slavnoznani

kri čistilni čaj gosp. lekarja Wilhelm-a v Neunkirchen-u na juž. žel., Spod. Avst.,

kateri je po tisočerihi skušnjah s svojim antiar- tiritičnim in antirevmatičnim uplivom s čiščenjem krvi in sokov pri

trganji in revmatizmu

mного pripomogel k zdravju. Da se ozdravi nepra- vilno mešanje krvi, treba je nekaj časa rabiti kako zdravilo, prirodno vodo itd., in na podlagi te skuš- nje upeljalo se je zdravljenje v toplicah in vodnih zdravilnicah itd. Ravno tako in sicer z izvrstnim vspehom, ne le samo gotovo, ampak bolje in kore- niteje, kakor vsako zdravljenje v toplicah ozdravi **Wilhelm-ov kri čistilni čaj** (če se dalje časa rabi kot spomladansko, poletno, jesensko in zimsko zdravilo) vse bolezni, ki izvirajo iz **onečiščenja krvi**. Tako blaga se kaže ta tekočina za človeštvo, kakor so različne bolezni, ki izvirajo iz spridenja krvi. Zategadelj je, kjer okoliščine zaradi pomanjka- nja časa ali pa sredstev ne dopuščajo obiskati kakih dvomljivih toplic, pri trganji po udi, pri vseh za- staranib, trajajočih boleznih (odprtih otročjih nogah, vedno gnoječih ranah), izpuščajih, vsakovrstnih mo- zoljih, grintah, hudih in nevarnih oteklinah, **Wil- helm-ov kri čistilni čaj** jedino in blizno zdra- vilo za vsacega, ki si hoče utrditi in ohraniti zdravje in življenje.

Pitje čaja v obliki ovretka zdravilnih zelišč kaže se kot polagoma raztaplajoče in ur n goneče sredstvo za notranjo rabo, s čemer cel organizem telesa ne- kako prešine in v posameznih delih ustanovi normalno odločitev (ako se je kje motila). Zaradi tega je kri čistilni čaj posebno dobro zdravilo pri **boleznih na jetrih in vranici**, nadalje pri **zlati žili, zla- tenici, zapiranji vode in slabem želodcu** itd. Pa tudi bolezni sekundarne nature, kakor napenjanje, zabasjanje, polucijo, možko slabost, ženski tok itd., škrofeljne itd. radikalno ozdravi **kri čistilni čaj**.

Da tako domače sredstvo, ki se tako zelo po- trebuje, lahko zapelje k slepariji in ponareja- nju, se lahko razume, tedaj je treba kri čistilni čaj dobivati naravnost od izvora, namreč od **Fran-a Wilhelm-a, lekarja v Neunkirchen-u** pri Dunaji, ali pa pri spodaj navedenih zalogah.

Naposled je še omeniti, da jeden zavitek zadosti za osem dni in da je vsakemu zavitku dodan navod, kako rabiti, v raznih jezikih. Cena zavitku avst- velj. gld. 1.—.

Brošura o zdravilnih vspehih zastoj in franko.

V Ljubljani: Peter Lassnik. V Postojini:

Anton Leban, lekar. V Škofji Loki: Karol Fabiani, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar. V Kostanje- vici: Alojzij Gatsch. V Metliki: Fr. Wacha, lekar. V Rudolfovcu: Dom. Rizzoli, lekar. (744—13)